ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 30ής Ιουνίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-285/08,

Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. van Eendenburg, C. Uhlig και J. Nabert, δικηγόροι,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον S. Schäffner,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Μαΐου 2008 (υπόθεση R 525/2007-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Natur-Aktien-Index ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιουλίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Νοεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 19 Ιανουαρίου 2006, η προσφεύγουσα, Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως του σημείου Natur-Aktien-Index ως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 16, 36 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισης των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 16: «Έντυπο υλικό»

— κλάση 36: «Χρηματοπιστωτικές αναλύσεις, παροχή συμβουλών σε οικονομικά θέματα, παροχή ασφαλιστικών συμβουλών, υπηρεσίες δημοσίευσης τιμών χρηματιστηρίου αξιών, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες κέντρου συμψηφισμού, χορήγηση δανείων, υπηρεσίες χρηματιστηριακής διαπραγμάτευσης, ανάληψη απαιτήσεων τρίτων (factorying), οικονομική πληροφόρηση, οικονομική προώθηση, χρηματοδοτήσεις, υπηρεσίες επενδύσεων χαρτοφυλακίου, υπηρεσίες επενδύσεως κεφαλαίων, ασφάλεια υγείας, πιστωτικές υπηρεσίες, ασφάλεια ζωής, χρηματοδοτική μίσθωση — αγορά, υπηρεσίες διαχείρισης συνταξιοδοτικών ταμείων, εργασίες ταμιευτηρίου, υπηρεσίες καταπιστευμάτων, οικονομική διαχείριση, ασφαλειομεσιτίες, παροχή πληροφοριών σε ασφαλιστικά θέματα, υπηρεσίες συμβουλευτικής επί θεμάτων ασφαλειών, ασφάλειες, διαχείριση κτιρίων, διαχείριση ακινήτων, εκτίμηση αξίας ακινήτων, χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων, υπηρεσίες μεσιτείας ακινήτων, μεσιτεία ακινήτων, υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής πρακτόρευσης, είσπραξη μισθωμάτων, εκμίσθωση διαμερισμάτων, υπηρεσίες στεγαστικού γραφείου»

— κλάση 42: «Έκδοση αδειών χρήσης δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας».

3 Με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2007, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009), με την αιτιολογία ότι, για το γερμανόφωνο κοινό, το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν, αφενός, περιγραφικό και, αφετέρου, δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα.

4 Στις 4 Απριλίου 2007, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

5 Με απόφαση της 26ης Μαΐου 2008 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή αυτή. Το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι το σημείο για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση καταχωρίσεως δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα για τις γερμανόφωνες περιοχές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που, στη σκέψη του ενδιαφερομένου κοινού, αυτό περιέχει την «άμεση πληροφορία» που καθιστά κατανοητό ότι πρόκειται για ευρετήριο

των μετοχών των σημαντικότερων φιλικών προς το περιβάλλον επιχειρήσεων ή των οποίων οι δραστηριότητες λαμβάνουν διαρκώς υπόψη τις οικολογικές παραμέτρους.

Αιτήματα των διαδίκων

6 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να τροποποιήσει την προσβαλλομένη απόφαση υπό την έννοια να διαταχθεί να καταχωριστεί στο ΓΕΕΑ το σήμα του οποίου έχει ζητηθεί η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος.

7 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

8 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Πρωτοδικείο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

9 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι, βάσει των στοιχείων του φακέλου, είναι σε θέση να αποφανθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

10 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι με το μοναδικό αίτημα της παρούσας προσφυγής επιδιώκεται η τροποποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως από το Πρωτοδικείο, υπό την έννοια να διαταχθεί να καταχωριστεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος στο ΓΕΕΑ.

11 Πρέπει να υπομνηστεί προκαταρκτικώς ότι, κατά πάγια νομολογία, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009), το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, στο ΓΕΕΑ εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33 της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 24, και της 15ης Μαρτίου 2006, T-35/04, Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (FERRÓ), Συλλογή 2006, σ. II-785, σκέψη 15].

12 Το μοναδικό αίτημα της παρούσας προσφυγής αποσκοπεί μεν να διαταχθεί η καταχώριση του εν λόγω σήματος, πλην όμως πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί αίτημα μεταρρυθμίσεως υπό την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009), το οποίο ορίζει ότι, ως προς τις προσφυγές κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών, «[τ]ο Δικαστήριο μπορεί, όχι μόνο να ακυρώσει, αλλά και να μεταρρυθμίσει προσβαλλόμενη απόφαση».

13 Πρέπει να υπομνηστεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύεται υπό το φως του άρθρου 63, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού (νυν άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009), σύμφωνα με το οποίο «[η] προσφυγή επιτρέπεται για λόγους αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της συνθήκης, του παρόντος κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας», και στο πλαίσιο των άρθρων 229 ΕΚ και 230 ΕΚ [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, Τ-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY DRY), Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψεις 50 και 51, και της 31ης Μαΐου 2005, Τ-373/03, Solo Italia κατά ΓΕΕΑ — Nuova Sala (PARMITALIA), Συλλογή 2005, σ. II-1881, σκέψη 25].

14 Η εξουσία μεταρρυθμίσεως του Πρωτοδικείου σημαίνει ότι το Πρωτοδικείο εκδίδει την απόφαση την οποία το τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει εκδώσει σύμφωνα με τον κανονισμό 40/94 [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Οκτωβρίου 2006, Τ-190/04, Freixenet κατά ΓΕΕΑ (μορφή λευκής φιάλης της οποίας η επιφάνεια καλύπτεται με σμύριδα), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 16 και 17].

15 Επομένως, το παραδεκτό αιτήματος που αποσκοπεί στη μεταρρύθμιση εκ μέρους του Πρωτοδικείου της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών πρέπει να εκτιμάται ως προς τις αρμοδιότητες που έχει το τμήμα προσφυγών σύμφωνα με τον κανονισμό 40/94.

16 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), μετά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας, που ασκήθηκε κατά αποφάσεως ενός εκ των τμημάτων που προβλέπει το άρθρο 57, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού (νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), το τμήμα προσφυγών «δύναται, είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό για τα περαιτέρω». Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν είναι αρμόδιο για να απευθύνει διαταγή στο τμήμα του οποίου αυτό την απόφαση εξέτασε.

17 Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το μοναδικό αίτημα της παρούσας προσφυγής μπορεί να ερμηνευθεί ως αίτημα μεταρρυθμίσεως με το οποίο επιδιώκεται να τροποποιήσει το Πρωτοδικείο την προσβαλλομένη απόφαση, όχι υπό την έννοια να διαταχθεί η καταχώριση του οικείου σήματος αλλά υπό την έννοια το οικείο σήμα να καταχωριστεί, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η καταχώριση κοινοτικού σήματος προκύπτει από τη διαπίστωση ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 45 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 45 του κανονισμού 207/2009) πληρούνται, διευκρινιζομένου ότι τα τμήματα του ΓΕΕΑ που είναι αρμόδια για την καταχώριση κοινοτικών σημάτων δεν εκδίδουν συναφώς τυπική απόφαση που θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

18 Πράγματι, το άρθρο 45 του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι «το σήμα καταχωρείται ως κοινοτικό σήμα αν η αίτηση πληροί τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ασκηθεί ανακοπή μέσα στην προθεσμία του άρθρου 42, παράγραφος, 1 ή εφόσον απορριφθεί η ανακοπή με τελεσίδικη απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβληθεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας το τέλος καταχώρισης». Το ίδιο άρθρο διευκρινίζει ότι, «αν δεν καταβληθεί εμπρόθεσμα το εν λόγω τέλος, η αίτηση θεωρείται ότι ανακλήθηκε».

19 Δυνάμει του άρθρου 126 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 131 του κανονισμού 207/2009), ο εξεταστής είναι αρμόδιος να λαμβάνει, εξ ονόματος του Γραφείου, κάθε απόφαση που αφορά αιτήσεις καταχώρησης κοινοτικού σήματος, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 66 του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρα 36, 37 και 68 του κανονισμού 207/2009), εκτός εάν είναι αρμόδιο κάποιο τμήμα ανακοπών. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 127, παράγραφος 1,

του ιδίου κανονισμού (νυν άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), το τμήμα ανακοπών είναι αρμόδιο για κάθε απόφαση ανακοπής κατά αίτησης καταχώρισης κοινοτικού σήματος.

20 Επομένως, από τις διατάξεις που προπαρατέθηκαν στις σκέψεις 18 και 19 προκύπτει ότι οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στον εξεταστή και στο τμήμα ανακοπών δεν αποσκοπούν στη διαπίστωση ότι συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, που προβλέπονται από το άρθρο 45 του κανονισμού 40/94.

21 Συνεπώς, στο πλαίσιο των προσφυγών που ασκήθηκαν κατά των αποφάσεων του εξεταστή ή του τμήματος ανακοπών, σύμφωνα με το άρθρο 57, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, ένα τμήμα προσφυγών μπορεί να αποφανθεί, ενόψει των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται από το άρθρο 62, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού, μόνον επί ορισμένων προϋποθέσεων καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 19, ήτοι είτε επί του συμβατού της αιτήσεως καταχωρίσεως με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, είτε επί της εκβάσεως της ανακοπής που μπορεί να ασκηθεί κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως.

22 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ένα τμήμα προσφυγών δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί αιτήματος με το οποίο του ζητείται να καταχωρίσει κοινοτικό σήμα.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, ούτε στο Πρωτοδικείο απόκειται, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται πιο πάνω στη σκέψη 14, να αποφανθεί επί αιτήματος μεταρρυθμίσεως, το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να τροποποιήσει την απόφαση ενός τμήματος προσφυγών υπό την έννοια αυτή.

24 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το μοναδικό αίτημα της παρούσας προσφυγής πρέπει να απορριφθεί, συνεπώς και η προσφυγή στο σύνολό της, ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

25 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τη Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 30 Ιουνίου 2009.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

E. Coulon — I. Pelikánová